

Mødet den 7. Septbr. 1911.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 10⁷—1911). Udkast til Skrivelse til Indenrigsministeriet angaaende **Anvendelse af de D'Hondtske Fordelingsregler ved Valg af Medlemmer til Udvalg, Kommissioner og lignende, saalydende:**

»Ved Cirkulære af 15. December 1908 angaaende den kommunale Valgret har Indenrigsministeriet blandt andet henledet Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 29¹ i Lov af 20. April 1908 om kommunale Valg, hvorefter ved Valg af to eller flere Medlemmer til Udvalg, Kommissioner, Bestyrelser, den kommunale Revision eller lignende Forholdstalsvalgmaaden skal anvendes, naar saadant kræves af noget Medlem af vedkommende kommunale Raad, idet Indenrigsministeriet da fastsætter de nærmere Regler angaaende Valgmaaden.

I Henhold hertil indstiller Byraadet, at saadanne Valg her i Raadet, naar Forholdstalsvalgmaaden skal anvendes, foretages overensstemmende med de Fordelingsregler, der nærmere ere fremstillede i Indenrigsministeriets Note til § 16 i ovennævnte Lov.«

Formanden erindrede om, at der ved sidste Behandling af Sagen blev nedsat et Udvalg

bestaaende af Formanden, Harald Jensen og Mikael Johansen til at fremkomme med Forslag. Dette Udvalg var nu enedes om at indstille det foreliggende Udkast, hvorefter man altsaa forlod Benyttelse af Gruppefordeling, idet Udvalgets Fler-tal mente det uheldigt at tvinge Folk i en Gruppe. Der vilde saaledes ved Valgene kun blive Brug for Anvendelse af Lister.

Udkastet godkendtes.

2. (J. Nr. 20²—1911). Indstilling fra Legatudvalget om at bortgive to Portioner af **Politiassistent Jørgensens Legat** til Laura M. F. Hare og Laurits Henrik Roager.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 20³—1911). Indstilling fra Legatudvalget om at bortgive en Portion af **Købmand P. Villadsen og Hustrus Legat** til Anna Margrethe K. Knudsen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 8¹²—1911). Indstilling fra Ligningskommissionen angaaende et Andragende fra Sagfører Høyer om **Nedsættelse af en Gartner Webers Dødsbo idømt Bøde.**

Formanden oplyste, at Kommunen ved urigtig Selvangivelse fra afdøde Gartner Webers Side igennem 7 Aar var gaaet tabt af et Skattebeløb paa 2787 Kr., og at Ligningskommissionen, efter at dette var blevet oplyst, havde indstillet, at Boet i Bøde, overensstemmende med Skatteloven, betalte det dobbelte Beløb altsaa 5578 Kr. Fra Sagfører Høyer var der imidlertid nu kommet Andragende om Nedsættelse af Bøden, idet det blev gjort gældende, at Weber, der gennem en Aarrække havde været kronisk Alkoholist, intet havde vidst om Størrelsen af sin Hustrus Formue, der efter hvad der nu var oplyst skulde beløbe sig

til ca. 150000 Kr., og at Hustruen ikke havde kendt noget til Webers Selvangivelse. Det forelaa dog nu oplyst, at Weber vidste, at hans Hustru havde nogen Formue, selv om han mulig ikke kendte dennes Størrelse, ligesom ogsaa Hustruen ved at skjule Størrelsen af sin Formue var skyldig i den urigtige Selvangivelse af deres samlede Indtægt. Ligningskommissionens Indstilling, hvortil Budgetudvalget sluttede sig, gik derfor ud paa at fastholde Paastanden om, at Boet betalte det dobbelte Beløb af det, Kommunen var gaaet tabt af. Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 285—1911). Besværing fra **Skandinavisk-Amerikansk Petroleums-Aktieselskab** over, at Havneudvalget har opsagt den af Selskabet lejede Oplagsplads, der agtes benyttet til Anlæg af Kloakpumpestationen.

Formanden meddelte, at Selskabet mente, det var med Urette, man fordrede, at det skulde flytte. Efter Selskabets Mening skulde det nemlig have været en Forudsætning for Lejemaalet af 1904, at Opsigelse ikke skulde finde Sted, med mindre Hensyn til det ny Havneanlæg gjorde det absolut ønskeligt at faa baade Selskabets og det Dansk-Tyske Petroleumskompagnis Anlæg fjernet, i hvilket Tilfælde der skulde anvises Selskabet en anden Plads. Da der nu forlangtes, at Selskabet skulde flytte, alene fordi Pladsen fandtes egnet til en Pumpestation, protesterede Selskabet og forlangte, hvis Opsigelsen fastholdtes, fuld Erstatning for de af Flytningen flydende Udgifter, ligesom det ogsaa krævede en ny Plads, der var tjenlig til Bebyggelse, hvad det ikke ansaa den anviste Plads for at være. I § 2 i Lejekontrakten fandtes imidlertid følgende Passus: »... dog er Selskabet forpligtet til mod Godtgørelse af et Aars Leje at

flytte til et andet af Kommunen anvist Areal passende til den her omhandlede Anvendelse, naar Byraadet maatte finde det nødvendigt«. I Henhold hertil foreslog Havneudvalget derfor at svare, at man ikke kunde indgaa paa at betale anden Kompensation end den i Kontrakten hjemlede, at man ingen anden Plads kunde paavise end den tiltænkte, og at Pladsen vilde blive taget i Besiddelse, saa snart Kommunen fik Brug for den efter 1. Oktober d. A., uanset om Selskabet er fraflyttet eller ikke, idet da Udgifterne ved Fjernelsen af Selskabets Bygninger vilde blive at foretage for dettes Regning.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at følge Havneudvalgets Indstilling.

M a g n u s N i e l s e n gjorde opmærksom paa, at Selskabet for nogle Aar siden havde ofret ret store Summer paa Anlæget. Det var i Henhold til tidligere Udtalelser i Byraadet, at Brolægningsudvalget ønskede Pladsen disponibel til 1. Oktober; at vente længere med Paabegyndelse af Pumpestationen kunde Udvalget ikke tage Ansvar for. Pladsen var den bedst egnede for Pumpestationen, men det var ret kedeligt at skulle genere Firmaet for at faa den efter saa kort Opsigelse. Selv om Opsigelsen var juridisk korrekt, vilde der dog maaske være moralsk Anledning for Selskabet til at søge at faa noget af den store Sum refunderet, som det havde anvendt til Anlæget. Taleren kunde derfor tænke sig, at man ydede en lille Erstatning, f. Eks. paa et Par Tusinde Kroner, af Kontoen for W. C. Anlæget.

C l e m e n s e n ansaa det for rigtigst at komme til en mindelig Overenskomst med Firmaet, hvis det da var muligt.

Carl Laursen saa deri, at Besværingen kom meget senere end Opsigelsen, en Antydning af, at Selskabet kun vilde forsøge at opnaa en Fordel.

Mikael Johansen mente at erindre, at Selskabet ved Lejemaalets Indgaaelse havde udtalt, at det nok kunde gaa ind paa en kort Opsigelsesfrist, naar det blot kunde faa Arealet.

Niels Jensen vilde under alle Omstændigheder nødig gaa med til nogen Erstatning. Hvis Selskabet ikke flyttede hen til en anden Plads her i Byen.

Magnus Nielsen gjorde opmærksom paa, at Konsekvenserne af Havnens stejle Standpunkt kunde blive ret farlige for Byen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 157—1911). Andragende fra Vejmand P. Thøgersen om **Pension**.

Formanden meddelte, at Andrageren havde paadraget sig en Benskade, der havde medført Benets Amputation. Om Skaden var paaført i Kommunens Tjeneste, var ganske vist ikke juridisk bevist, men der var dog næppe nogen Tvivl i saa Henseende. Baade Brolægningsudvalget og Budgetudvalget mente da ogsaa at kunne gaa ud fra, at Thøgersen havde paadraget sig Skaden i Kommunens Tjeneste. Pensionens Størrelse var der derimod nogen Uenighed om. Efter Reglerne vilde Pensionen blive 280 Kr., men da Pensioneringen skete efter Regulativets § 5, kunde der gives en Del mere. Brolægningsudvalgets Flertal, Magnus Nielsen og N. Joh. Laursen, foreslog 470 Kr., dets Mindretal, Jacobsen, 600 Kr. Budgetudvalgets Flertal anbefalede 600 Kr., Mindretallet 470 Kr.

Magnus Nielsen oplyste, at Kommunen mistede en Del Penge fra Ulykkesforsikringen, fordi Anmeldelsen af Skaden skete meget for sent, og at Thøgersen kun i en halv Snes Aar havde været i Kommunens Tjeneste, deraf Vejmand fra 1905. Af disse Grunde mente Brolægningsudvalgets Flertal ikke at kunne anbefale højere Pension end 470 Kr.

Formanden mente, at man i et Tilfælde som det foreliggende, burde strække sig saa vidt som muligt.

Jacobsen oplyste, at Ulykkestilfældet skete i April, men at Thøgersen snart gik paa Arbejde igen, da han mente, Skaden vilde fortage sig. Den 2. Juli maatte han imidlertid atter lægge sig og havde ikke siden været paa Arbejde. Thøgersen var som Følge af Ulykkestilfældet blevet fuldstændig Krøbling, idet Benet var blevet amputeret ovenfor Knæet, og da det laa i § 5, at man i saa Tilfælde skulde gaa saa højt som muligt med Pensionen, havde Taleren indstillet at fastsætte denne til 600 Kr. Iøvrigt havde Thøgersen en meget stor Familie og endnu 3 ukonfirmerede Børn.

Simonsen var i Betragtning af Thøgersens Forhold i det hele taget og Skadens Størrelse gaaet med til at anbefale 600 Kr. Dette hans Standpunkt var i Overensstemmelse med det Standpunkt, Byraadet tidligere havde taget ved flere Lejligheder, f. Eks. naar Politibetjente var kommet til Skade.

Jakob Jensen syntes, man skulde enes om at give højeste Pension, da Thøgersen faktisk var blevet fuldstændig Invalid.

Magnus Nielsen kunde rent menneskelig set fuldstændig slutte sig til de Herrer Simonsens og Jakob Jensens Udtalelser, men syntes dog, det burde være Pligt for enhver kommunal Arbej-

der straks at anmelde en mulig Ulykke, saaledes at Byen ikke skulde gaa tabt af Ulykkesforsikringen. Skulde man gaa højere end til 470 Kr., burde det være i Henhold til den Invaliditetsgrad, Ulykkesforsikringsraadet vilde sætte Skaden i, men om der i dette Tilfælde var Tale om fuldstændig Invaliditet, var maaske tvivlsomt.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at der sædvanlig til fuldstændig Invaliditet regnedes Tabet af begge Arme, begge Ben, eller en Arm og et Ben. Thøgersen havde gjort sig skyldig i en stor Forseelse ved ikke at anmelde Ulykken.

F o r m a n d e n pegede paa, at Thøgersen ikke havde anmeldt Ulykken, fordi han mente, at Skaden vilde fortage sig.

Budgetudvalgets Flertals Indstilling vedtoges.

7. (J. Nr. 250—1911). Andragende fra Vognmand M. C. Knudsen om **Eftergivelse af 1000 Kr.** (Se Forh. B. 1909—10 Side 221 og 231).

F o r m a n d e n referede Sagens Historie og meddelte, at Knudsen havde betalt de 1800 Kr. og laant Resten 1000 Kr. rentefrit af Kommunen. Det var disse 1000 Kr., hvorpaa der iøvrigt var afdraget 100 Kr., Knudsen nu søgte eftergivet, hvad Budgetudvalget imidlertid ikke kunde anbefale.

Afsloges.

8. (J. Nr. 25³—1911). Andragende fra Afholdsvært Niels Hansen om Bevilling til i Henhold til Næringslovens § 60 at **herbergere Rejsende i en Afholdsrestauration** paa Hjørnet af Sønderalle og Amaliegade.

Bevilgedes.

9. (J. Nr. 15⁴—1911). Andragende fra Korrespondent J. T. E. H. Knudsen om dansk **Indfødsret.** Anbefaledes.

10. (J. Nr. 305—1911). Indstilling fra Slagtehusudvalget angaaende **Kvægtorvets Regulering og delvise Omlægning** med Anmodning om Bemyndigelse til at lade Arbejdet udføre.

Simonsen meddelte, at Foranstaltningen var nødvendig, da Terrænet skulde hæves 6 Tommer. Der forelaa to Forslag, hvoraf Udvalget anbefalede det billigste, der vilde koste 11800 Kr.

Niels Jensen oplyste, at man oprindelig havde tænkt kun at anvende 1500 Kr. til Pladsens Regulering, men at det nu paa Grund af Vej- og Sporanlæg havde vist sig nødvendig at hæve Kotehøjden 6—7 Tommer.

Indstillingen vedtoges.

